εἶχε κλειστεῖ μέσα στὸν τάφο τῆς ἀρραβωνιαστικιᾶς του. Τώρα ὅμως μαθαίνω ὅτι ξαναβρῆκε τὴν πρώτη του εὐθυμία καὶ ξέχασε τὰ θλιβερὰ περασμένα. Ἐπέρασαν δέκα ὁλόκληρα χρόνια ἀπὸ τὴν ἐποχὴ ποὺ τὸν ἐξεπροβόδισα γιὰ τὸ μεγάλο ταξεῖδι... Ἕνας ὁλόκληρος αἰῶνας! Ὤ, πότε θὰ τὸν ξαναδῶ τὸν ἀγατημένο μου ἀδερφούλη, τὸν ἐλαχτάρισα τόσο πολύ...

Ἕνα πρωΐ, ποὺ εἶχα πάει, ὅπως πάντα, στὸ σπίτι τῆς κυρ.ας Λωράν κι' ἔπιασα κάτι νὰ ράψω, εἶδα τὴν οἰκοδέσποινα νἄρχεται κοντά μου κάπως ταραγμένη καὶ νὰ μοῦ λέη:

— Ἀγαπητή μου Ρόζα, ἄφησε, σὲ παρακαλῶ, τὴν ἐργασία σου σήμερα κι' ἔλα νὰ μὲ βοηθήσης στὶς προετοιμασίες. Πρὸ ὀλίγου ἔλαβα τηλεγράφημα ἀπὸ τὸν ἀδερφό μου καὶ μοῦ λέει ὅτι ἔρχεται. Θἄναι ἐδῶ ἀριβῶς τὸ μεσημέρι...

Ἡ χαρὰ τῆς κυρίας Λωράν ὅταν ἔφτασε ὁ ἀδερφός της στὸ σπίτι, ἦταν ἀπερίγραπτη. Ὁ κύριος Ζεράρ, ἡλικίας σαράντα περίπου ἐτῶν, εἶχε ψηλὸ ἀνάστημα, μαῦρα μαλλιά, μεγάλο μέτωπο καὶ ἐπιβλητικὸ παρουσιαστικό. Στὴν ὡραία καὶ ἐκφραστική του φυσιογνωμία διακρινόταν ἀκόμα τὰ ἴχνη τῆς παληᾶς θλίψεως. Ἀκόμα παρατήρησα ὅτι κι' αὐτός, ὅπως καὶ ἡ ἀδερφή του, μοῦ φερνόταν μὲ καλοσύνη καὶ χωρὶς ὑπεροψία, ἂν καὶ δὲν ἤμουν παρὰ μιὰ ἁπλῆ ἐργάτρια.

Τὶς ἀκόλουθες μέρες ἡ κυρία Λωράν μὲ προσκαλοῦσε ταχτικὰ στὸ σπίτι της, ὅπου εὕρισκα σχεδὸν πάντα τὸ γιατρό. Ὅταν μιλούσαμε, πρόσεξα ὅτι μὲ ἄκουε μὲ ἐνδιαφέρον καὶ μὲ κάποια κρυφὴ τρυφερότητα.

Μιὰ μέρα ποὺ ἐργαζόμουν, ὅπως συνήθως, μόνη μου στὸ δωμάτιο τῆς ραπτικῆς, εἶδα νὰ μπαίνη ὁ κύριος Ζεράρ.

— Θἄχετε τὴν καλοσύνη νὰ μὲ ἀκούσετε γιὰ λίγες στιγμές, δεσποινίς; μὲ ρώτησε.

Ἡ φωνή του εἶχε τόση σοβαρότητα καὶ τόση συγκίνησι, ὥστε, χωρὶς νὰ θέλω, ἄφησα νὰ μοῦ πέση ἀπ' τὰ χέρια τὸ ροῦχο ποὺ βαστοῦσα καὶ τὸν ἐκύτταξα μ' ἕνα βλέμμα γεμᾶτο ἀγωνία.

— Δεσποινίς, ἐξακολούθησε ἐκεῖνος, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς κουράσω μὲ περιττὲς πολυλογίες. Σᾶς λέγω λοιπὸν καθαρὰ ὅτι ἀπ' τὴν ἡμέρα ποὺ σᾶς εἶδα αἰσθάνθηκα νὰ ἀναγεννῶμαι. Γνωρίζω ὅτι θὰ ἐκπλαγῆτε γιὰ τὴν παράτολμη πρότασί μου, ἐπειδὴ ἔχω ἡλικία διπλασία ἀπ' τὴ δική σας, ὡστόσο ὅμως λαβαίνω τὸ θάρρος νὰ ζητήσω τὸ χέρι σας. Κάθε μέρα ἀνακαλύπτω σὲ σᾶς καινούργια προτερήματα καὶ σᾶς ἀγαπῶ ἀκόμα περισσότερο. Ἐνόμιζα ὅτι ἡ εὐτυχία ἦταν χαμένη πειὰ γιὰ μένα, ἀπ' τὴ στιγμὴ ὅμως ποὺ σᾶς εἶδα ἄρχισα νὰ ἀποκτῶ καινούργιες ἐλπίδες. Ξέρω ὅτι κι' ἐσεῖς, Ρόζα, ὑποφέρατε ἀρκετὰ στὴ ζωή σας, ἀλλὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι κοντά μου θὰ λησμονήσετε ὅλες τὶς θλίψεις τῆς περασμένης ζωῆς σας. Ἀπαντῆστε μου λοιπόν. Δέχεσθε τὴν πρότασί μου!...

Τὰ λόγια αὐτὰ μοῦ ἤρθαν τόσο ἀπρόοπτα καὶ μοῦ ἐπροξένησαν τέτοια ἐντύπωσι, ὥστε τὰ μάτια μου πλημμύρισαν ἀπὸ δάκρυα κι' ἡ φωνή μου πνίγηκε ἀπ' τοὺς λυγμούς.

Ἦταν ἀληθινὰ αὐτὰ ποὺ ἄκουγα ἢ μήπως ὀνειρεύόμουν; Μπροῦσα ποτὲ νὰ φανταστῶ ὅτι αὐτὸς ποὺ στεκόταν τόσο ψηλὰ ἀπὸ μένα, ἀπὸ κοινωνικὴ ἄποψι, αὐτὸς ποὺ ἀποτελοῦσε γιὰ μένα τὸν τύπο τοῦ ἰδανικοῦ ἀνδρός, αὐτὸς ὁ φημισμένος γιατρὸς τῶν ἀποκιῶν, θὰ προσέφερε τὸ ὄνομά του σὲ μιὰ φτωχὴ ἐργάτρια;

Τὴν ἴδια στιγμὴ μ' ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι καὶ μοῦ εἶπε:

— Ρόζα, μὴ φοβᾶσαι... Ἂν δὲν εἶσαι σὲ θέσι νὰ μ' ἀγαπήσης, πές μου το ἐλεύθερα, ἀτεριφφραστα, χωρὶς δισταγμό. Μήπως δὲν εἶμαι συνηθισμένος στὶς ἀπογοητεύσεις καὶ τοὺς πόνους; Μήπως δὲν ξέρω ὅτι ἡ ἐλπίδα αὐτὴ ποὺ γεννήθηκε μέσα μου ἔτσι αὐθόρμητα, εἶνε καταδικασμένη νὰ μὴν πραγματοποιηθῆ; Ὤ, ποιὸς ξέρει σὲ ποιὸν εὐτυχισμένο ἔχετε δοσμένη τὴν καρδιά σας;...

— Ἄ, μὴν τὸ λέτε αὐτό, τοῦ φώναξα χωρὶς νὰ θέλω σχεδόν. Μονάχα ἐσᾶς ἀγαπῶ...

Ἐκεῖνος μὲ πῆρε τότε στὴν ἀγκαλιά του, ἔξαλλος ἀπ' τὴ χαρά, καὶ ψιθύρισε:

— Ὤ, Ρόζα, ξαναπές τα αὐτὰ τὰ οὐράνια λόγια, πές τα κι' ἄλλη μιὰ φορά... Θέλω νὰ τ' ἀκούσω ἀκόμα μιὰ φορά...

Καὶ τώρα, ἐξακολούθησε ἡ Ρόζα, κοντεύουμε νὰ φτάσουμε στὸ τέλος τῆς ἱστορίας. Ἡ κυρία Λωράν, μόλις ἔμαθε τὸ νέο, μὲ φίλησε στοργικὰ καὶ μὲ ὠνόμασε ἀδερφή της. Σὲ τρεῖς βδομάδες θὰ γίνη ὁ γάμος μας. Γι' αὐτὸ ἦρθα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ παρευρεθῆτε κι' ἐσεῖς ἐκείνη τὴν ἡμέρα.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ τελείωσε ἡ ἱστορία τοῦ θείου μου. Σηκώθηκε ἀπάνω καὶ μοῦ εἶπε:

— Αὐτὸ τὸ γράμμα ποὺ βαστῶ προέρχεται ἀπὸ τὴν κυρία Ρόζα Ζεράρ. Ἐπειδὴ ἡ μητέρα της θέλει νὰ ξαναδῆ τὸν τόπο ὅπου ἔζησε τὰ περισσότερα χρόνια της, ἀποφάσισαν νὰ τὴ συνοδέψουν στὸ ταξεῖδι κι' ἡ κόρη της μαζὺ μὲ τὸ σύζυγό της. Λοιπὸν αὔριο ἡ Ρόζα θἄναι ἐδῶ καὶ θὰ ἰδῆς ἂν ὑπάρχη στὸν κόσμο πιὸ εὐτυχισμένη γυναῖκα ἀπ' αὐτή. Ὅσο γιὰ τὸν πρῶτο της μνηστῆρα, αὐτὸς ἔχει καταντήσει σ' ἐλεεινὴ κατάστασι καὶ βασανίζεται ἀπὸ τὴ μεταμέλεια καὶ τὴν τύψη...

ΜΩΡΙΣ ΜΕΛΑΝΤΡΙ

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΝΘΑΝΕΤΕ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ

— Τὴν περασμένη βδομάδα ἑορτάστηκε στὴν Ἀγγλία ἡ τεσσαρακονταετηρὶς τῆς γεννήσεως τοῦ Σέρλοκ Χόλμς!

— Ὁ ἀθάνατος ἀστυνομικὸς ἥρως εἶδε τὸ φῶς... τῆς δημοσιότητος τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1889, ὅταν δηλαδὴ ὁ Κόναν Ντόϋλ ἐδημοσίευσε τὸ πρῶτο του μυθιστόρημα.

— Ἡ στολὴ ἑνὸς Καρδιναλίου, τὴν ὁποία φοράει στὴν ἐκκλησία, στοιχίζει 17.000 φρ. Ὅταν δὲ ἐμφανίζεται πρὸ τοῦ Πάπα, ἡ στολή του, ἡ τιάρα καὶ τὰ λοιπὰ ἱερὰ ἀντικείμενα στοιχίζουν 20.000 φρ.

— Ἂν λάβουμε ὡς βάσιν ὅτι ἕνας ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ σηκώση 50 χιλιόγραμμα, γιὰ νὰ μεταφερθῆ ἕνα δισεκατομμύριον φράγκων, σὲ χαρτονόμισμα τῶν χιλίων φράγκων χρειάζονται 36 ἄνθρωποι, ἐὰν δὲ τὸ δισεκατομμύριον εἶνε σὲ χαρτονομίσματα τῶν 100 φράγκων, θὰ χρειασθοῦν 230 ἄνθρωποι καὶ ἂν εἶνε σὲ χρυσὸν 6.480 ἄνθρωποι καὶ 100 χιλιάδες ἄνθρωποι ἂν εἶνε σὲ ἄργυρον.

— Ἀπὸ μιὰ στατιστικὴ τοῦ καθηγητοῦ Ρήν, τοῦ Πανεπιστημίου Κολομβίας, μαθαίνουμε τὴν ἐργατικότητα τῶν διαφόρων λαῶν. Σύμφωνα μὲ αὐτήν, πρῶτοι ἔρχονται οἱ Ἀμερικανοί, ὕστερα οἱ Καναδέζοι, οἱ Ἄγγλοι, οἱ Βέλγοι, οἱ Γερμανοί, οἱ Γάλλοι, οἱ Ὁλλανδοί, οἱ Πολωνέζοι, οἱ Ἰάπωνες, οἱ Ἰταλοί, οἱ Ρῶσσοι, οἱ Ἰνδοί, οἱ Κινέζοι καὶ τελευταῖοι οἱ Ἀνατολίτες.

— Στὸ Χόλλυγουντ, ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς γνωστούς μας φημισμένους ἀστέρας ὑπάρχουν καὶ διάσημοι ἀστέρες... τετράποδες! Ἐξιπνότατα δηλαδὴ σκυλιὰ ποὺ συνήθισαν νὰ παίζουν θαυμάσια τὸ ρόλο τους μπροστὰ στὸν κινηματογραφικὸ φακό.

— Ὡς ἄσσος τῶν τετραπόδων ἀστέρων τῆς ὀθόνης ἀναγνωρίζεται ὁ «Ρὶν-τὶν-τίν», ὁ ὁποῖος ἀνήκει στὸν Λέλιαν Δοῦγκαν, καὶ ὁ ὁποῖος ἀποδίδει στὸν κύριό του ἑβδομαδιαῖον εἰσόδημα 7.000 δολλαρίων!

— Ὕστερα ἔρχεται ἕνα πολὺ ἔξυπνο καὶ τολμηρὸ σκυλάκι, ἡ «Ἴρις», τῆς γνωστῆς καλλιτέχνιδος τῆς ὀθόνης Μπεμπὲ Ντάνιελς. Ἡ Ἴρις παίζει ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ρόλους ντέτεκτιβ καὶ κατορθώνει πάντοτε μὲ ἐξαιρετικὴ μαεστρία ν' ἀνακαλύπτη τοὺς διαφόρους ὑποτιθεμένους ἐγκληματίας καὶ τὰ κλοπιμαῖα ἀντικείμενα.

— Φημισμένος ἐπίσης εἶνε ὁ «Τζίμ», ἕνας γιγαντόσωμος σκύλος, ποὺ ἀνήκει στὸν νεαρὸ καλλιτέχνη τοῦ κινηματογράφου Τζαῖκυ Κοῦγκαν.

— Τὸ πρῶτο μικροσκόπιο κατασκευάστηκε στὸ Μίντελμπουργ, στὰ 1590, ἀπὸ τὸν Ὁλλανδὸ ὑαλοποιὸ Γιάνσεν.

— Ὅταν ἕνας νεαρὸς Κάφρος θέλη νὰ παντρευτῆ, περιμένει σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ δάσους τὴν πρώτη κοπέλλα ποὺ θὰ περάση ἀπὸ κεῖ. Μόλις τὴν ἰδῆ... τὴν χτυπάει ἀπότομα στὸν τράχηλο μ' ἕνα ρόπαλο καὶ τὴν κουβαλάει στὴν καλύβα του.

— Ἔχει ὑπολογισθεῖ ὅτι τὰ τηλεφωνικὰ σύρματα ποὺ ὑπάρχουν στὴ Νέα Ὑόρκη μποροῦν νὰ περιτυλίξουν ὁλόκληρη τὴ Γῆ πέντε φορές!

— Οἱ δολλαριοῦχοι τῆς Ἀμερικῆς συνηθίζουν τελευταῖα νὰ κάνουν τὰ φέρετρά τους ἀπὸ ἀλουμίνιο ἐπαχρυσωμένο.

— Τὰ πρῶτα γραμματόσημα, ποὺ ἐκυκλοφόρησαν στὸν κόσμο, ἦσαν τοῦ Πεδεμοντίου. Τὰ ἐξέδοσε στὰ 1815 ὁ Πέτρος Λομπάρντι.

— Ἀπ' ὅλες τὶς θρησκευτικὲς αἱρέσεις, τοὺς ὀλιγωτέρους ὀπαδοὺς ἀριθμεῖ ἡ αἵρεσις τῶν Σαμαριτῶν.

— Ἀπ' ὅλα τὰ ζῶα, μονάχα ὁ ἐλέφας φημίζεται γιὰ τὸ ἐξαιρετικὸ μνημονικό του.

— Ἀπὸ μιὰ φάλαινα μποροῦν νὰ βγοῦν 6—7 τόννοι λαδιοῦ. Τὸ λάδι αὐτὸ εἶνε περιζήτητο ἀπὸ τοὺς ἀρωματοποιοὺς καὶ τοὺς φαρμακοποιούς.

— Στὴ Νέα Ὑόρκη ἀναλογοῦν 17 γεννήσεις σὲ κάθε ὥρα.

— Ἀπ' ὅλα τὰ κράτη μονάχα ἡ Δανία δὲν ἔχει ζητιάνους καὶ τοῦτο χάρις στὰ προστατευτικὰ μέτρα ποὺ ἐφήρμοσε γι' αὐτούς.

— Στὸ Λίβερπουλ τῆς Ἀγγλίας βρίσκεται τὸ τελειότερο ἐργοστάσιο τοῦ κόσμου κατασκευῆς... φελῶν! Ἡ ἡμερησία παραγωγή του ἀνέρχεται σὲ 145.000.000 φελῶν!

— Στὰ διάφορα γραμματοκιβώτια τῆς Νέας Ὑόρκης σὲ κάθε δευτερόλεπτο ρίττονται 50—75 ἐπιστολές.

— Τὸ Ὑπουργεῖο Συγκοινωνίας τῆς Ἰταλίας πρόκειται νὰ θέση σ' ἐφαρμογὴ προσεχῶς ἕνα νέο σύστημα σιδηροδρομικοῦ δικτύου, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο θὰ διέρχεται σιδηροδρομικὴ γραμμὴ καὶ ἀπὸ τὸ τελευταῖο χωριουδάκι.

— Ὁ Μπαῖκερ, περιγράφοντας πῶς χαιρετοῦν οἱ διάφοροι λαοί, ἀναφέρει ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Πολυνησίας τρίβουν τὸ ἴδιο τους πρόσωπο πὸ τὸ χέρι τοῦ ἄλλου.

— Οἱ κάτοικοι ἐπίσης τῶν Φιγίων νήσων χαιρετοῦνται τρίβοντας... τὶς μύτες των ἀναμεταξύ τους.

— Τὸ πλουσιότερο μεταλλεῖο γραφίτου βρίσκεται στὶς περιοχὲς τῆς Κευμπερλάνδης.

— Στὴν πόλι Ἄλτον τῆς Ἀγγλίας ἀπέθανε πρὸ ἡμερῶν ἕνας ὑποδηματοποιὸς σὲ ἡλικίαν 127 ἐτῶν, ἀφήσας 365 ἀπογόνους!

Ο ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ